

แนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชัน
ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
GUIDELINES FOR DEVELOPING STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEMS
OPERATIONS THROUGH WEB APPLICATION TECHNOLOGY IN SCHOOLS UNDER
THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE PHRA NAKHON SI AYUTTHAYA

¹ลิขิต บุญครอบ Likhit Bunkrob ²วีรภัทร ภัทรกุล Weeraphat Phattharakul
^{1,2}มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author E-mail: likhit.udomrat@gmail.com

Article Received: November 07, 2025. Revised: March 24, 2026. Accepted: March 27, 2026.

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยเป็นแบบผสมวิธีโดยใช้ประชากรที่ศึกษา คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 116 คน มีผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ศึกษาในเทศกในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา นักวิชาการ ผู้แทนผู้ปกครองหรือคณะกรรมการสถานศึกษา หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.96 และแบบสัมภาษณ์ชนิดแบบกึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 2) แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ทั้ง 5 ด้าน มีรายการปฏิบัติรวมจำนวน 18 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีรายการปฏิบัติ 3 รายการ ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน มีรายการปฏิบัติ 4 รายการ ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน มีรายการปฏิบัติ 4 รายการ ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มีรายการปฏิบัติ 4 รายการ ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน มีรายการปฏิบัติ 3 รายการ

คำสำคัญ: ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชัน, สถานศึกษา

Abstract

This research article aimed: 1) to study the implementation of the student care and support system using web application technology in educational institutions under the Secondary Educational Service Area Office Phra Nakhon Si Ayutthaya; 2) to propose guidelines for developing the implementation of the student care and support system using web application technology in educational institutions under the Secondary Educational Service Area Office Phra Nakhon Si Ayutthaya. The research employed a mixed-methods design. The study population consisted of 116 participants, including school administrators, heads of student care and support systems, homeroom teachers at the lower secondary level, and homeroom teachers at the upper secondary level. The key informants consisted of seven individuals, including school administrators under the Secondary Educational Service Area Office Phra Nakhon Si Ayutthaya, educational supervisors in the same office, academic officers, representatives of parents or school board members, and heads of student care and support systems. The research instruments included a questionnaire with a reliability coefficient of 0.96 and a semi-structured interview form. Data were analyzed using mean, standard deviation, and content analysis.

The results revealed that: 1) implementation of the student care and support system using web application technology in schools under the Secondary Educational Service Area Office of Phra Nakhon Si Ayutthaya was at a high level; and 2) The guidelines for developing the implementation of the student care and support system using web application technology in educational institutions under the Secondary Educational Service Area Office Phra Nakhon Si Ayutthaya consisted of 5 aspects, comprising a total of 18 practical items. The guidelines were categorized into five dimensions: 1) Individual Student Knowledge, consisting of three operational items; 2) Student Screening, consisting of four operational items; 3) Student Promotion and Development, consisting of four operational items; 4) Prevention and Problem-Solving, consisting of four operational items; and 5) Student Referral, consisting of three operational items.

Keywords: Student Care and Support System, Web Application Technology, Educational Institution

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดกระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพและ มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ข้อที่ 2 ด้านโอกาสและการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา ได้แก่ ส่งเสริม สนับสนุน ให้เด็กปฐมวัยที่มีอายุ 3 - 6 ปีทุกคน เข้าสู่ระบบการศึกษาสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้และการดูแลปกป้อง เพื่อให้มีพัฒนาการครบทุกด้าน โดยการมีส่วนร่วมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นรายบุคคลเพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการศึกษา โดยเฉพาะการดูแลและป้องกันไม่ให้นักเรียนหลุดออกจากระบบการศึกษา และช่วยเหลือเด็กตกหล่น เด็กออกกลางคันให้กลับเข้าสู่ระบบ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542)

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้มีความสมบูรณ์พร้อมอย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้าน ร่างกาย สติปัญญา ความรู้ความสามารถ และคุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิตจึงจำเป็นที่ทุกโรงเรียนในฐานะหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤติสังคม จึงควรนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบหนึ่งที่จะช่วยในการแก้ปัญหาให้นักเรียนดังกล่าว ซึ่งมาตรฐานการแนบแนวนั้นมีกรมวิชาการร่วมกับกรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุขได้กำหนดแนวทางในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมนักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 5) การส่งต่อนักเรียน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด จึงมีบทบาทหน้าที่ตามแนวทางการดำเนินงาน คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการศึกษาเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด สรุปผลจำแนกนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ดำเนินการส่งเสริมพัฒนา และจัดกิจกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสม การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนทุกคนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมอย่างสงบสุข ดังนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคคล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นระบบที่ส่งผลให้ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดี การดำเนินงานสะดวกขึ้นนักเรียนได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหาลดลง (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2550)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา มีการส่งเสริมสนับสนุน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการหนึ่งที่สำคัญในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนได้รับ

การพัฒนาที่เข้มแข็ง ทั้งทางด้านร่างกาย และทางด้านจิตใจ ซึ่งจะสอดคล้องกับโครงการ MOE SAFETY CENTER สถานศึกษาปลอดภัย ที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญความปลอดภัยให้เกิดขึ้นกับนักเรียน โดยมีความมุ่งมั่นในการจัดให้มีรูปแบบ วิธีการ ที่ร่วมกับกระบวนการในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้เกิดความปลอดภัยในทุกด้าน และนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้าน ด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันการณ์ และต้องได้รับการพัฒนาในทุกมิติ ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ เป็นคนดี มีความสุข และปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการศึกษาของเด็กและเยาวชนไทย (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา, 2565)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจดำเนินการศึกษาเรื่อง “แนวทางพัฒนางานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา” เพื่อนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้กับครูและผู้บริหารสถานศึกษาใช้สำหรับวางแผน ปรับปรุง และพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ให้ประสบความสำเร็จอย่างตรงจุดประสงค์ของความ ต้องการและบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นสามารถขับเคลื่อนไปตามนโยบาย สอดคล้องกับสภาพปัญหา ความต้องการของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อนำเสนอแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรในการวิจัย

1.1 การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูหัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และครูที่ปรึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา จำนวนทั้งหมด 116 คน

2. เครื่องมือการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยาซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา มีค่าดัชนี IOC ตั้งแต่

0.05 ถึง 1.00 และนำไปหาค่าความเชื่อมั่น มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.96 จำนวน 26 ข้อ โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 7 ข้อ ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน จำนวน 4 ข้อ ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน จำนวน 6 ข้อ ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา จำนวน 4 ข้อ และด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน จำนวน 5 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ขอนหนังสือ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจากผู้อำนวยการโรงเรียน และบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ปีการศึกษา 2567

3.2 ส่งแบบสอบถามด้วยตนเองและทางไปรษณีย์ โดยสอดซองจดหมายและติดแสตมป์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามกลับ

3.3 ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

4. การวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย

4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืน ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ แล้วทำการลงรหัสเพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละส่วน ดังนี้ การวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบ มาตรวัดประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ขั้นตอนที่ 2 นำเสนอแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา การวิจัยในขั้นตอนนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพโดยผู้วิจัยนำค่าเฉลี่ยต่ำสุด ของแต่ละขั้นตอนของพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษามาเป็นประเด็นในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักเพื่อนำเสนอแนวทาง โดยมีรายละเอียดวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษา หรือเทียบเท่า มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ มีประสบการณ์การบริหารการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 2 คน, ศึกษานิเทศก์ ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท หรือเทียบเท่ามีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าศึกษานิเทศก์ชำนาญการ มีประสบการณ์ทำงานในวงการการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 1 คน, นักวิชาการที่ วุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอกด้านการบริหารการศึกษาหรือเทคโนโลยีทางการศึกษา จำนวน 2 คน, ผู้แทนผู้ปกครองหรือคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 1 คน, หัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 1 คน รวมทั้งสิ้น 7 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ แบบสัมภาษณ์ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองจากค่าเฉลี่ยต่ำสุดของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา แต่ละขั้นตอนมาเป็นประเด็นในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากสำนักงานคณะกรรมการ
บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูล
หลัก จำนวน 7 คน ผู้วิจัยประสานงานโดยการนัดหมายรายบุคคล และสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลัก

4. การวิเคราะห์ข้อมูลนำข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลหลักแต่ละคน
มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงเนื้อหา

สรุปผลการวิจัย

1. การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันใน
สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก
($\mu=3.93$, $\sigma=1.04$) วิเคราะห์รายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการ
รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\mu=4.04$, $\sigma=1.05$) รองลงมาได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\mu=4.01$, $\sigma=1.04$)
และค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ด้านการส่งต่อนักเรียน คือ ($\mu=3.69$, $\sigma=1.12$) ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

ด้าน	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการดำเนินงาน			
		μ	σ	แปลผล	ลำดับ
1	ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.04	1.05	มาก	1
2	ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.01	1.04	มาก	2
3	ด้านการส่งเสริมนักเรียน	3.96	0.95	มาก	3
4	ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห	3.89	1.01	มาก	4
5	ด้านการส่งต่อนักเรียน	3.69	1.12	มาก	5
ภาพรวม		3.93	1.04	มาก	

เมื่อพิจารณาผลการศึกษการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บ
แอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เป็นรายด้าน
พบว่า

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.04$, $\sigma=1.05$)
รายการที่มีการดำเนินงานต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในการบันทึกแบบ
สัมภาษณ์นักเรียน ($\mu=3.91$, $\sigma=1.03$)

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียนภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\mu=4.01$, $\sigma=1.01$) รายการที่
มีการดำเนินงานต่ำสุด คือ สถานศึกษามีการนำข้อมูลจากเทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในการดูแลอย่างเร่งด่วน
สำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยงเพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ($\mu=3.91$, $\sigma=1.01$)

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียนภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.96$, $\sigma=0.95$) รายการที่มี
การดำเนินงานต่ำสุด คือ สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและ

ผู้ปกครอง เพื่อจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสมตามศักยภาพ ($\mu=3.88$, $\sigma=0.97$)

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.89$, $\sigma=1.01$) รายการที่มีการดำเนินงานต่ำสุด คือ สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันบันทึกข้อมูลสภาพปัญหาวิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน ($\mu=3.82$, $\sigma=1.03$)

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียนภาพรวมพบว่าอยู่ในระดับมาก ($\mu=3.69$, $\sigma=1.12$) รายการที่มีการดำเนินงานต่ำสุด คือ สถานศึกษาใช้ข้อมูลจากเทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันจัดทำแผนในการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ($\mu=3.40$, $\sigma=1.27$)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ทั้ง 5 ด้าน ผู้วิจัยได้สรุปรายการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของแต่ละด้าน เพื่อนำมาเป็นประเด็นในการสัมภาษณ์หาแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

2. แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ได้จากค่าเฉลี่ยต่ำสุดของการดำเนินงานแต่ละขั้นตอนของการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา นำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโดยการสังเคราะห์เป็นแนวทางได้ 5 ขั้นตอน 26 รายการ คือ ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 7 ข้อ ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน จำนวน 4 ข้อ ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน จำนวน 6 ข้อ ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา จำนวน 4 ข้อ ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน จำนวน 5 ข้อ ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

ขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา	แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชัน
ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาปรับลดภาระงานโดยการบันทึกข้อมูลต้องไม่เป็นส่วนในการเพิ่มภาระงานเกินความจำเป็น การจัดทำแบบบันทึกให้ตรงตามความต้องการ การบันทึกข้อมูลให้ตรงประเด็นและเป็นปัจจุบัน 2. สถานศึกษาจัดอบรมครูและบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะที่จำเป็นในการใช้งานระบบการบันทึกข้อมูลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 3. ผู้อำนวยการสถานศึกษาจัดการระบบและนโยบายเพื่อยกระดับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีมาตรฐานเดียวกัน สนับสนุนด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่จำเป็นกำหนดการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างโรงเรียนและเขตพื้นที่อย่างปลอดภัย
ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน	<ol style="list-style-type: none"> 1. สถานศึกษาบูรณาการข้อมูลและระบบการทำงานจากหลายแหล่งทั้งภายในโรงเรียน และภายนอกโรงเรียน

ขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา	แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชัน
	<p>2. สถานศึกษาจัดการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในวิธีการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ การติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>3. สถานศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลจัดทำแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคลที่ชัดเจน มีประสิทธิภาพตอบสนองต่อความต้องการที่เปลี่ยนแปลงไปของนักเรียน</p> <p>4. สถานศึกษาสนับสนุนงบประมาณในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนผู้ปกครองและชุมชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์</p>
ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน	<p>1. สถานศึกษาออกแบบระบบอิงหลักการทางจิตวิทยาและพัฒนาการเด็ก ให้แบบสำรวจครอบคลุมศักยภาพความสนใจของนักเรียนอย่างรอบด้านตรงกับความเป็นจริงและจัดเก็บข้อมูลในภาพรวมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา</p> <p>2. สถานศึกษานำข้อมูลจากการสำรวจมาวิเคราะห์เชิงสถิติ จัดทำแผนส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียนทั้งโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ</p> <p>3. สถานศึกษาพัฒนาบุคลากรให้มีความเข้าใจในการใช้เครื่องมือ ด้านการวิเคราะห์ข้อมูลให้สามารถนำผลสำรวจไปจัดสรรงบประมาณและจัดทำแผนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>4. สถานศึกษาติดตาม ประเมินผลอย่างต่อเนื่องและส่งเสริมให้มีการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาโครงการให้มีประสิทธิภาพสูงสุด</p>
ด้านที่ 4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา	<p>1. สถานศึกษาออกแบบระบบบูรณาการอิงหลักการทางจิตวิทยาและพัฒนาการเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสะท้อนสภาพจริงของนักเรียนได้อย่างรอบด้าน ครูจัดเก็บข้อมูลเชื่อมโยงกับฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในวางแผนการช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็วเป็นไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>2. สถานศึกษาจัดอบรมบุคลากรอย่างต่อเนื่องเน้นการใช้ระบบและแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลวางแผนการช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>3. สถานศึกษาวางแผนการช่วยเหลือรายบุคคลที่ชัดเจนในการแก้ปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องสามารถตอบโต้ภัยความต้องการของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง</p> <p>4. สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณจากผู้บริหารและคณะกรรมการสถานศึกษาปรับปรุงพัฒนาระดับคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สร้างความเชื่อมั่นให้กับทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p>
ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อนักเรียน	<p>1. ครูบันทึกข้อมูลพฤติกรรมและความต้องการของนักเรียนอย่างละเอียดพร้อมระบุนักเรียนที่มีความต้องการความช่วยเหลือเฉพาะทาง</p> <p>2. ครูจัดทำแผนการส่งต่อโดยการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างครูผู้เชี่ยวชาญ และสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก ให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือที่เหมาะสมมีคุณภาพ</p>

ขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา	แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชัน
	3. สถานศึกษาจัดสรรงบประมาณสนับสนุนและการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้กับบุคลากร มีความรู้ความเข้าใจในการวิเคราะห์ข้อมูล การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระยะยาว

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นจะมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ผลการศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา พบว่า ในภาพรวม การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมพบว่า อยู่ในระดับมาก โดยขั้นตอนที่ต้องการดำเนินงานอยู่ในอันดับสูงสุด คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาตัวนักเรียน โดยช่วยให้ครูสามารถเข้าใจถึงจุดแข็ง จุดอ่อน ความถนัด และรูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันของนักเรียนแต่ละคนได้ ทำให้สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมและตรงจุดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังช่วยส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน สร้างความรู้สึกปลอดภัยและความไว้วางใจ ซึ่งเป็นรากฐานสำคัญในการส่งเสริมสุขภาพจิตและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาพฤติกรรมต่างๆ ได้อย่างตรงประเด็นมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนเติบโตเป็นผู้ที่มีศักยภาพอย่างเต็มที่ทั้งในด้านวิชาการและด้านอารมณ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุทธิรักษ์ ชาดง (2567) ที่พบว่า ระดับการปฏิบัติระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับผลการวิจัยของวีรชัย วะชุม (2568) ที่พบว่า ประสิทธิภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านทั้ง 5 ด้าน อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จากผลการศึกษาพบว่า สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในการบันทึกและประมวลผลแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน (SDQ) อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูให้ความสำคัญในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลซึ่งเป็นรากฐานสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้าน การเก็บข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนอย่างละเอียดทั้งด้านครอบครัว สุขภาพ พฤติกรรม ช่วยให้ครูเข้าใจตัวตนของนักเรียนแต่ละคนได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การสร้างช่องทางการสื่อสารกับนักเรียน ผู้ปกครองจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับความสนใจ ความถนัด ปัญหาที่นักเรียนกำลังเผชิญอยู่ การรู้จักนักเรียนอย่างแท้จริงจะนำไปสู่การช่วยเหลือและให้คำปรึกษาได้อย่างตรงจุด ทั้งด้านการเรียน อารมณ์ สังคม ทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน และทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณค่า มีคนเข้าใจทำให้พวกเขามีความสุขและประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของวิไล รัตนทิพย์ และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2562) ที่พบว่า การส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบการดูแลช่วยเหลือเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการดำเนินการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่ช่วยส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกด้าน

1.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน จากผลการศึกษาพบว่า สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในการรายงานผลการคัดกรองนักเรียนและช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคลตามเกณฑ์การคัดกรองอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนจัดทำคู่มือ วิธีการในการคัดกรอง รวมถึงระเบียบ หลักเกณฑ์ที่ชัดเจนในการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา การเชื่อมโยงข้อมูลทั้งภายในโรงเรียน ภายนอกโรงเรียนให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน การใช้ข้อมูลอย่างถูกต้องนำไปสู่การวิเคราะห์การดูแลนักเรียนรายบุคคล มีการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ สร้างความเชื่อมั่นให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของฤทธิ์ธำชัญญ์ (2563) ที่พบว่า โรงเรียนควรจัดทำคู่มือหลักเกณฑ์ วิธีการในการคัดกรอง รวมถึงระเบียบ หลักเกณฑ์ ที่ชัดเจนช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูลคัดกรองนักเรียน ให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมมากขึ้น โดยประสานงานกับผู้ปกครองแจ้งผลการคัดกรองนักเรียนและข้อมูลพฤติกรรมของนักเรียนให้ได้ทราบข้อมูลที่เป็นจริงประสานงานกับบุคลากรหลายๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมพิจารณาผลการคัดกรองนักเรียน และหาแนวทางแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบ พัฒนาการนิเทศ กำกับ ติดตาม ดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการประเมินสถานการณ์หาแนวทางแก้ไข วางแผนปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องต่อสภาพปัจจุบัน

1.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน จากผลการศึกษาพบว่า สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันเพื่อจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนเพื่อช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการใช้แบบสำรวจที่มีคุณภาพและครอบคลุมความสนใจของนักเรียนในทุกด้านทั้งด้านวิชาการ กีฬา ศิลปะ และดนตรี ข้อมูลที่ได้จะถูกนำมาวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ เพื่อการจัดกิจกรรมชุมนุม กิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการโดยมุ่งเน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและศักยภาพของนักเรียน กลุ่มปกติ และ กลุ่มพิเศษ/กลุ่มเสี่ยง ให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและมีความสุขอย่างแท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของฤทธิ์ธำชัญญ์ (2563) ที่พบว่า สถานศึกษามีการจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนในทุกภาคเรียนซึ่งเป็นการสื่อสารระหว่างผู้ปกครองนักเรียนกับครูเพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนมาใช้ในการส่งเสริมนักเรียน ป้องกันไม่ให้นักเรียนปกติกลายเป็นกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา มีการสรุปรายงานจัดทำหลักฐานในการประชุมผู้ปกครองชั้นเรียนในแต่ละครั้งเพื่อเก็บข้อมูลและนำมาวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียน มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อเป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เช่น กิจกรรมโฮมรูม กิจกรรมแนะแนว และกิจกรรมส่งเสริมวินัยเชิงบวก

1.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา จากผลการศึกษาพบว่า สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันบันทึกข้อมูลในการบริการให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นจากครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูให้คำปรึกษาแก่นักเรียนที่มีปัญหา สร้างความสัมพันธ์แก่นักเรียนให้มีความเข้าใจ และยอมรับในตัวบุคคล ครูที่ปรึกษาแสวงหาวิธีให้นักเรียนให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหา มีการบันทึกข้อมูลสารสนเทศอย่างละเอียดในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเป็นประจำ มีการประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันแก้ไขปัญหา จัดทำแผนการดูแลรายบุคคลและติดตามผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ปกครองและชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของปรมาภรณ์ สนิธิ (2560) ที่พบว่า ครูมีความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างใกล้ชิดและหาวิธีช่วยเหลือทั้งการป้องกัน และการแก้ปัญหาโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักเรียน แต่สิ่งที่ครูจำเป็นต้องดำเนินการมีอย่างน้อย 3 ประการ คือ การให้คำปรึกษาเบื้องต้นและการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การติดตามดูแลช่วยเหลือ ข้อมูลพื้นฐานที่ควรทราบ คือ 1) การรู้จัก

นักเรียนรายบุคคล 2) ข้อมูลการคัดกรอง และ 3) ข้อมูลจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนมีจิตใจที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี

1.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน จากผลการศึกษาพบว่า สถานศึกษาใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันเป็นช่องทางในการส่งรายงานผลการช่วยเหลือให้นักเรียนให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนจัดทำแผนการส่งต่อที่ประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานภายนอกเพื่อให้การส่งต่อนักเรียนมีปัญหาน้อยที่สุด การบูรณาการข้อมูลด้านพฤติกรรมปัญหาที่นักเรียนต้องการความช่วยเหลือ บันทึกการรายงานผลการส่งต่อและการเปลี่ยนแปลงหลังการส่งต่อทั้งการแก้ปัญหาและการพัฒนานักเรียน แจ้งผู้ปกครองให้ทราบวิธีการส่งต่อเพื่อไม่ให้เกิดการเข้าใจที่คลาดเคลื่อนหรือเข้าใจผิดกัน ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของกิงกาญจน์ ประสม (2566) ที่พบว่า การช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อการส่งต่ออย่างเป็นระบบ โดยครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อสร้างความเข้าใจในกรณีที่ต้องมีการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศและบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษรทุกกรณี มีเครือข่ายสหวิชาชีพในการให้ความช่วยเหลือ อีกทั้งมีการติดตามผลการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหาให้ได้รับการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง

2. แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ได้มาจากการผลการวิเคราะห์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา โดยพิจารณาจากผลต่างของค่าเฉลี่ยการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีค่าต่ำสุดในอันดับที่ 1 ของแต่ละด้านนำมากำหนดประเด็นการนำเสนอแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาทั้ง 5 ด้าน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มี 3 รายการปฏิบัติโดยรายการที่สำคัญคือ แนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในการบันทึกแบบสัมภาษณ์นักเรียน คือ สถานศึกษาปรับลดภาระงานโดยการบันทึกข้อมูลต้องไม่เป็นส่วนในการเพิ่มภาระงานเกินความจำเป็น การจัดทำแบบบันทึกให้ตรงตามความต้องการ การบันทึกข้อมูลให้ตรงประเด็นและเป็นปัจจุบัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียนต้องมีแนวทางที่ชัดเจนและเป็นระบบ โดยมีการวางแผนการเก็บข้อมูลที่ละเอียดรอบด้าน และมีการใช้เครื่องมือที่ช่วยให้การจัดเก็บเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครูและบุคลากรทุกฝ่ายทำงานร่วมกันอย่างเข้าใจและมีเป้าหมายเดียวกันรวมถึงมีการรายงาน ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง ทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกของนักเรียนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการวางแผนเพื่อส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้องและตรงจุด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพรศักดิ์ ผกากรอง (2562) ที่พบว่า การวางแผนเพื่อศึกษาข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลที่ชัดเจน ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผน ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษาและผู้บริหารนำข้อมูลนักเรียนรายบุคคลไปวางแผนการปฏิบัติงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูมีข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนครบทุกด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว ด้านยาเสพติด ด้านความปลอดภัย พฤติกรรมทางเพศ และด้านอื่นๆ ครูที่ปรึกษามีการรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบโรงเรียนมีการกำกับ ติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินงาน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูมีการสรุปและรายงานผลการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สอดคล้องกับผลการวิจัยของชัชวาล จำแนกภูธ (2564) ที่พบว่า การจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนที่มีความหลากหลายและมีจัดเก็บข้อมูลของนักเรียนอย่างเป็นระบบจะช่วยให้ครู

ผู้รับผิดชอบข้อมูลที่เป็นของผู้เรียนซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างมากที่จะช่วยให้ครูมีความเข้าใจในนักเรียนเพิ่มมากขึ้น อีกทั้งข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนเป็นพื้นฐานเพื่อให้ครูผู้รับผิดชอบนั้นสามารถนำข้อมูลที่เป็นไปวิเคราะห์เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการช่วยในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างถูกต้อง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิระนันท์ นนทบุตร (2564) ที่พบว่า สถานศึกษามีการประชุมครูและบุคลากรเพื่อกำหนดเกณฑ์เพื่อให้มีมาตรฐานหรือแนวทางการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนอย่างเหมาะสมเชื่อถือได้โดยการเรียนรู้และพัฒนาจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนร่วมกัน สถานศึกษามีการประชุมครูผู้ปกครองให้ทราบเกี่ยวกับเกณฑ์วิธีในการคัดกรองนักเรียนเพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมด้านการคัดกรองนักเรียนสถานศึกษามีการประชุมวางแผนปฏิทินการคัดกรองนักเรียนพร้อมทั้งจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการคัดกรองนักเรียนเพื่อให้ครูปฏิบัติได้อย่างถูกต้องนักเรียนทุกคนได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อการคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนโดยอยู่ในดุลยพินิจของครูที่ปรึกษาและยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของสถานศึกษาเป็นหลักครูที่ปรึกษาสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมโดยอาศัยโครงสร้างสนับสนุนชุมชนจากผู้ปกครองเพื่อนเก็บเป็นข้อมูลในการคัดกรองและดูแลนักเรียนต่อไป ครูแนะแนว/ครูที่ปรึกษามีการประเมินผลและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนในแต่ละภาคเรียนสถานศึกษามีการรายงานผลการคัดกรองนักเรียนและแจ้งให้ผู้ปกครองได้รับทราบโดยอาศัยโครงสร้างสนับสนุนชุมชนมีการรายงานสรุปผลการคัดกรองนักเรียนให้ผู้อำนวยการสถานศึกษา/หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและมีการนิเทศงานและสะท้อนข้อมูลย้อนกลับตรวจสอบได้

2.2 ด้านการคัดกรองนักเรียน มี 4 รายการปฏิบัติโดยรายการที่สำคัญคือ แนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีการนำข้อมูลจากเทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในการดูแลอย่างเร่งด่วนสำหรับเด็กกลุ่มเสี่ยง เพื่อป้องกันปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ คือ สถานศึกษานำข้อมูลและระบบการทำงานจากหลายแหล่งทั้งภายในโรงเรียน และภายนอกโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การทำงานที่ต้องอาศัยข้อมูลจากหลายมิติ การเชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบของข้อมูล ทั้งภายในโรงเรียน ภายนอกโรงเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน การใช้ข้อมูลอย่างถูกต้องและแม่นยำนำไปสู่การวิเคราะห์และวางแผนการดูแลรายบุคคล มีการนิเทศติดตาม ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม สร้างความเชื่อมั่นให้กับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการดูแลนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพนิดา ชูสาย (2567) ที่พบว่า การที่จะคัดกรองนักเรียนต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจและความเชี่ยวชาญในการคัดกรองนักเรียน อีกทั้งในการคัดกรองนักเรียนนั้นต้องอาศัยผู้คัดกรองที่มากกว่า 1 คน เพื่อที่จะช่วยลดความผิดพลาดในการคัดกรองนักเรียน และยังสามารถช่วยให้ผลการประเมินมีความแม่นยำมากยิ่งขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของณัฐวรรณ แสงน้ำผึ้ง (2562) ที่พบว่า การจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเชิงวิทยากรผู้เชี่ยวชาญด้านการคัดกรองนักเรียนมาให้ความรู้แก่คณะครูจัดทำคู่มือระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนที่ชัดเจน ประชุมชี้แจงเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบ ผู้บริหารและคณะครูประชุมชี้แจง ทำความเข้าใจในการใช้เกณฑ์การคัดกรองให้เข้าใจตรงกัน วิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลุ่มมีปัญหา โดยยึดเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนเป็นหลัก และมีครูที่ปรึกษาใช้เครื่องมือวิธีการที่หลากหลายในการดำเนินการคัดกรองนักเรียนและมีการคัดกรองซ้ำ

2.3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน มี 4 รายการปฏิบัติโดยรายการที่สำคัญคือ แนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเพื่อจัดกิจกรรมเสริมสร้างความสามารถพิเศษของนักเรียนที่เหมาะสมตามศักยภาพ คือ สถานศึกษาออกแบบ

ระบบอิงหลักการทางจิตวิทยาและพัฒนาการเด็ก ให้แบบสำรวจครอบคลุมศักยภาพความสนใจของนักเรียนอย่างรอบด้านตรงกับความเป็นจริงและจัดเก็บข้อมูลในภาพรวมของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การวางแผนการดำเนินงานที่ชัดเจน โดยเริ่มต้นจากการสำรวจความสนใจและความถนัดของนักเรียนอย่างรอบด้าน ทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่สามารถนำมาจัดกลุ่มนักเรียนได้อย่างเหมาะสม จากนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อจัดตั้งกิจกรรมเสริมหลักสูตรหรือชมรมที่ตรงตามความต้องการของนักเรียนแต่ละกลุ่มอย่างแท้จริง นอกจากนี้ การดำเนินงานยังได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารในด้านนโยบายและงบประมาณอย่างเพียงพอ ขณะเดียวกันก็มีการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อร่วมกันส่งเสริมศักยภาพของนักเรียนให้เติบโตอย่างรอบด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของยูรีนา อาตตันตรา (2567) ที่พบว่า สถานศึกษาจำเป็นต้องมีการวางแผนการดำเนินงานพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญในการยกระดับคุณภาพโรงเรียนตามแผนการบริหารงานการดำเนินงานส่งเสริมนักเรียน ควรจัดกลุ่มนักเรียนให้ชัดเจน มีทั้งการส่งเสริมด้านวิชาการ ด้านจิตใจ ด้านคุณภาพชีวิต และทักษะชีวิตที่จำเป็น เพราะสถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนานักเรียนได้อย่างรอบด้านบนพื้นฐานของความหลากหลาย ดำเนินงานส่งเสริมให้ครูเป็นผู้เอื้อในการเรียนรู้ และนำทีมวิทยากรภายนอก หรือกิจกรรมนอกสถานที่ เพื่อเปิดกว้างโอกาสในการเรียนรู้ให้นักเรียน เพราะการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องอยู่ภายในห้องเรียนเท่านั้น เนื่องจากการส่งเสริมนักเรียนจะสามารถนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้ตรงจุด และเป็นขั้นตอนที่สำคัญ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของจิระนันท์ นนทะบุตร (2564) ที่พบว่า สถานศึกษามีกิจกรรมภายในโรงเรียนที่ส่งเสริมและพัฒนานักเรียนตามความถนัดของนักเรียนทั้ง 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมต่างๆ ส่งเสริมทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน ให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ สถานศึกษามีกิจกรรมโฮมรูม (Home room) โดยคุณครูที่ปรึกษามีการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศที่มีประโยชน์ต่อนักเรียน สถานศึกษามีกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมที่หลากหลายด้านกับหน่วยงานต่างๆ ตามความเหมาะสมและความสนใจของนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษามีวิสัยทัศน์ร่วมในการสนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างรอบด้านสถานศึกษามีการจัดประชุมผู้ปกครองทุกภาคเรียน เพื่อสร้างวิสัยทัศน์ร่วมในการส่งเสริมนักเรียน

2.4 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา มี 4 รายการปฏิบัติโดยรายการที่สำคัญคือ แนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียน คือ สถานศึกษาออกแบบระบบบูรณาการอิงหลักการทางจิตวิทยาและพัฒนาการเด็ก เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องสะท้อนสภาพจริงของนักเรียนได้อย่างรอบด้าน ครูจัดเก็บข้อมูลเชื่อมโยงกับฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในวางแผนการช่วยเหลืออย่างรวดเร็วเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความร่วมมือจากทุกฝ่ายอย่างแท้จริง โดยผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองต่างตระหนักถึงความสำคัญและมีส่วนร่วมอย่างใกล้ชิด ครูมีความใส่ใจในการหาวิธีการช่วยเหลือที่หลากหลายและไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนที่มีปัญหา นอกจากนี้ การบันทึกและจัดการข้อมูลได้อย่างเป็นระบบ ทำให้การวางแผนและติดตามผลการช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ การประสานงานกับผู้ปกครองและชุมชน ก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยในการแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงทีและตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของกนิษฐ์ภา แก้วจินดา (2560) ที่พบว่า สถานศึกษาเป็นหน่วยงานที่ต้องจัดระบบเพื่อให้การจัดการเรียนรู้ของเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษในโรงเรียนเรียนรวมประสบความสำเร็จ ผู้บริหารให้ความสำคัญในการบริหารจัดการให้เกิดความชัดเจนและมีประสิทธิภาพ ครูมีความเอาใจใส่และหาวิธีการใน

การช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหโดยไม่ปล่อยปละละเลย ผู้ปกครองให้ข้อมูลที่จำเป็นในการป้องกันและแก้ปัญหที่อาจจะเกิดขึ้น ดังนั้น ผู้บริหาร ครู และผู้ปกครองรวมไปถึงผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย จำเป็นที่จะต้องสอดส่องดูแลเพื่อป้องกันปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นแล้วร่วมมือกันแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที และหากมีการติดตามอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง จะทำให้ปัญหาต่างๆ ลดลงหรือไม่เกิดขึ้นซึ่งจะทำให้นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษสามารถอยู่ในสังคมอย่างนักเรียนปกติ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเสาวณี แก้วสามสี (2565) ที่พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความตระหนักและเห็นคุณค่าในการป้องกันและแก้ไขปัญหของนักเรียนต้องมีความเข้าใจปัญหของนักเรียนแต่ละคนอย่างแท้จริงมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงอย่างใกล้ชิด ไม่ปล่อยปละละเลย นักเรียนจนก่อให้เกิดเป็นปัญหาต่อสังคม โดยการให้คำปรึกษาเบื้องต้นแก่นักเรียน การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญห การติดตามดูแลช่วยเหลือ โดยอาศัยการประสานขอความร่วมมือกับผู้ปกครอง และชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหของนักเรียนได้ทันท่วงที และสถานศึกษามีการรายงานผลและประเมินผลด้านการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียนเพื่อนำไปสู่การพัฒนาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญห เพื่อให้ นักเรียนมีภูมิคุ้มกัน มีจิตใจที่เข้มแข็ง รู้จักการแก้ปัญหและมีคุณภาพชีวิตที่ดี นอกจากนี้ครูมีการทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหเกี่ยวกับงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลดีต่อการป้องกันและแก้ไขนักเรียนได้เป็นอย่างดี

2.5 ด้านการส่งต่อนักเรียน มี 3 รายการปฏิบัติโดยรายการที่สำคัญคือ แนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีการใช้ข้อมูลจากเทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันจัดทำแผนในการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน คือ ครูบันทึกข้อมูลพฤติกรรมและความต้องการของนักเรียนอย่างละเอียดพร้อมระบุนักเรียนที่มีความต้องการความช่วยเหลือเฉพาะทาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีกระบวนการที่ชัดเจนและได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่าย โดยเริ่มตั้งแต่การใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการคัดกรองนักเรียนที่มีความต้องการเฉพาะทางได้อย่างแม่นยำ จากนั้นครูที่ปรึกษาซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียนที่สุดจะทำหน้าที่หลักในการวิเคราะห์และจัดทำแผนการส่งต่อ ทั้งการส่งต่อภายใน เช่น ประสานงานกับครูแนะแนวหรือฝ่ายกิจการนักเรียน และการส่งต่อภายนอกไปยังผู้เชี่ยวชาญเมื่อไม่สามารถช่วยเหลือได้ในโรงเรียน การดำเนินงานนี้ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองในการให้ข้อมูลที่จำเป็นและผู้บริหารที่ให้ความสำคัญกับการชี้แจงสาเหตุให้นักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจเพื่อไม่ให้กระทบกระเทือนจิตใจ ทำให้การส่งต่อเป็นไปอย่างราบรื่น ทันท่วงที และช่วยให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจันทร์จิรา แลหมั่น (2566) ที่พบว่าการดำเนินงานด้านการส่งต่อเป็นสิ่งสำคัญและมีขั้นตอนที่ชัดเจนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนานักเรียนรายบุคคลตามสภาพจริงการบริหารจัดการให้ครูวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มที่มีปัญหาอย่างทั่วถึงและชัดเจน การดำเนินการส่งต่อภายใน โดยครูที่ปรึกษาได้ประสานครูแนะแนวเพื่อให้คำปรึกษาในส่วนของการช่วยเหลือด้านทุนการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความประพฤติดี ฐานะครอบครุวิยากจน แต่ผลการเรียนดี ส่วนของนักเรียนที่มีความประพฤติไม่พึงประสงค์ ข้อตกลงร่วมกันมอบให้ฝ่ายกิจการนักเรียนกำกับติดตามดูแลพฤติกรรมของนักเรียน และมีการออกเยี่ยมบ้านเพื่อสอบถามข้อมูลนักเรียนจากผู้ปกครองเพื่อให้ทราบถึงปัญหาที่แท้จริง และส่งต่อยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกกรณีที่ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือภายในสถานศึกษาได้ ผู้บริหารควรเน้นย้ำ การชี้แจงสาเหตุของการส่งต่อให้นักเรียนและผู้ปกครองเข้าใจเพื่อไม่ให้กระทบกับสภาพจิตใจ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของอดิสร แยมคุณชาวี (2560) ที่พบว่า การวางแผนกำหนดการพัฒนาแก่ครูที่ปรึกษา เพราะครูที่ปรึกษานั้นถือได้ว่าเป็นผู้ที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดเป็นผู้ที่รู้ข้อมูลพื้นฐานในตัวนักเรียนซึ่งแต่ละคนสามารถที่จะนำข้อมูลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรอง

นักเรียนตลอดจนการป้องกัน แก้ไขและช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้น เมื่อนักเรียนคนใดมีพฤติกรรมที่จัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาจึงย่อมเป็นหน้าที่ของครูที่ปรึกษาที่จะต้องแก้ปัญหาและให้การช่วยเหลืออย่างเร่งด่วนด้วยวิธีการหรือกิจกรรมต่างๆ และต้องมีความพร้อมในการส่งต่อนักเรียนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือนักเรียนอย่างเร่งด่วน

องค์ความรู้การวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา ประกอบไปด้วยการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชัน 8 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การปรับลดภาระงานโดยการบันทึกข้อมูลต้องไม่เป็นส่วนในการเพิ่มภาระงานเกินความจำเป็น การจัดทำแบบบันทึกให้ตรงตามความต้องการ การบันทึกข้อมูลให้ตรงประเด็นและเป็นปัจจุบัน 2) การจัดระบบและนโยบายเพื่อยกระดับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีมาตรฐานเดียวกัน การสนับสนุนด้านงบประมาณ ทรัพยากรที่จำเป็นและการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างโรงเรียนและเขตพื้นที่อย่างปลอดภัย 3) จัดการอบรมครูและบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจและทักษะที่จำเป็นในวิธีการใช้ข้อมูลในการวางแผนการช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4) การออกแบบสำรวจครอบคลุมความสนใจและศักยภาพของนักเรียนในด้านต่างๆ ได้อย่างรอบด้านและตรงกับความเป็นจริงและมีข้อมูลส่วนกลาง เพื่อเป็นศูนย์รวบรวมข้อมูลในภาพรวมของเขตพื้นที่การศึกษา 5) การนำข้อมูลมาวิเคราะห์เชิงสถิติ จัดกลุ่มนักเรียนที่มีความสนใจคล้ายคลึงกัน เพื่อการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้อย่างตรงจุดและการจัดทำแผนส่งเสริมความสามารถพิเศษของนักเรียนทั้งโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ 6) การติดตามและประเมินผลกิจกรรมที่จัดขึ้นและส่งเสริมให้มีการวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาโครงการ ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด 7) การบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างครูและผู้เชี่ยวชาญและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอก เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือจากผู้เชี่ยวชาญที่เหมาะสมและมีคุณภาพ และ 8) การนำผลการประเมินไปใช้วางแผนพัฒนา ควรส่งเสริมการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอให้มั่นใจว่าข้อมูลถูกนำไปใช้ได้อย่างทันทั่วถึงและเกิดผลสัมฤทธิ์ ดังในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 องค์ความรู้การวิจัย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

- ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้
 - สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรกำหนดให้สถานศึกษาในพื้นที่ที่ใช้แบบสำรวจการเก็บข้อมูลรูปแบบมาตรฐานเดียวกันในการบันทึกข้อมูลและรวมข้อมูลในภาพรวมของเขตพื้นที่ นำผลการวิเคราะห์จัดสรรงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และอุปกรณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียนในเขตพื้นที่
 - สถานศึกษาควรกำหนดการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอให้การดำเนินงานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและเกิดผลลัพธ์ที่เป็นรูปธรรม
 - ผู้อำนวยการสถานศึกษาควรจัดการระบบและนโยบายเพื่อยกระดับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีมาตรฐานเดียวกัน สนับสนุนด้านงบประมาณ และทรัพยากรที่จำเป็นในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

1.4 ครูควรบันทึกข้อมูลนักเรียนเกี่ยวกับ พฤติกรรม การเรียนรู้ อารมณ์ และสังคม ของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอตามแผนที่วางไว้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาแนวทางการดำเนินการเชื่อมโยงการส่งต่อข้อมูลเชิงลึกของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีเว็บแอปพลิเคชันในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

2.2 ควรศึกษาประสิทธิผลของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาที่ใช้เทคโนโลยีในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

2.3 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการใช้เว็บแอปพลิเคชันในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา

เอกสารอ้างอิง

- กนิษฐ์ภา แก้วจินดา. (2560). การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนพิการเรียนร่วมในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- กิ่งกาญจน์ ประสม. (2566). การศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา อำเภอปาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยพะเยา.
- จันทร์จิรา แลหมั่น. (2565). การบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- จิระนันท์ นนทบุตร. (2564). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยประยุกต์ใช้แนวคิดชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพสำหรับสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัชวาล จำแนกภู. (2562). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดประดู่ทรงธรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- ณัฐวรรณ แสงน้ำผึ้ง. (2562). แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ปรมาภรณ์ สนิธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พรศักดิ์ ผกากรอง. (2562). การศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร

- มหาดบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- พนิดา ชูสาย. (2567). การพัฒนาแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนเรียนรวม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
- ยุรีนา อาดตันตรา. (2567). ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนางานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสหวิทยาเขตศรีตรัง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- ฤทธิ์ชัย ภู่อ่าง. (2563). แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วิไล รัตนทิพย์ และชัยยุทธ ศิริสุทธิ. (2562). กลยุทธ์การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีรชัย วัฒน. (2568). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูยุคใหม่กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา. (2565). แนวทางการส่งเสริมสนับสนุนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน. พระนครศรีอยุธยา: กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพระนครศรีอยุธยา
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542. (มาตรา 6). และ ฉบับที่ 2 พ.ศ 2545. (มาตรา 39). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุทธิรักษ์ ชาดง. (2567). การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษาที่ส่งผลต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนครพนม.
- เสาวณี แก้วสามสี. (2565). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียนโครงการกองทุนการศึกษาภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อดิสร แยมคุณเขาว. (2560). การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.